II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2023/1640 НА КОМИСИЯТА

от 5 юни 2023 година

относно методиката за определяне на дела на биогоривото и биогаза за транспорта, произведени при преработка на биомаса в общ процес с изкопаеми горива

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници ([1]), и по-специално член 28, параграф 5 от нея,

като има предвид, че:

(1) Съвместната преработка обикновено се отнася до нефтозавод, в която се извършва съвместна преработка на суровини от биомаса с изкопаеми суровини и превръщането им в крайни горива. Тази методика може да се прилага обаче и в други случаи на инсталации за третиране на течни горива от биомаса и изкопаеми горива или в инсталация за съвместна преработка на отпадъци от биологичен и небиологичен произход. Така например суровина от биомаса може да бъде материал на основата на липиди, като например растително масло, сурово талово масло или пиролизно масло, а изкопаемите суровини обикновено произхождат от суров нефт. Обикновено крайните горива, произведени от такава смес от суровини, са дизелово гориво, гориво за реактивни двигатели, мазут за отопление, корабно гориво, бензин, съставки на бензина и понякога газ пропан, който е съставка на втечнени нефтени газове, като същевременно могат да присъстват и незначителни фракции от други продукти. От решаващо значение е, че такива съвместно преработени горива съдържат дял биогорива и биогаз. Когато става въпрос за производствена единица, в която биометанът се използва като суровина, получена от взаимосвързаната инфраструктура, сертифицирана и проследявана чрез системата за масов баланс на взаимосвързаната газова инфраструктура, това не се смята за тип съвместна преработка по смисъла на настоящия делегиран регламент.

(2) За целите на настоящия делегиран регламент, „биогаз“ се отнася до газ от суровина от биомаса, произведен от съвместната преработка на тази суровина от биомаса заедно с изкопаема биомаса, за да се превърнат в крайни течни и газообразни горива.

(3) За да е възможно делът на възобновяемите горива, произведени в общ процес от биомаса и изкопаеми суровини, да бъде отчетен в рамките на целите, установени съгласно Директива (ЕС) 2018/2001, и ефективно да допринесе за намаляване на емисиите на парникови газове в Съюза, съгласно член 28, параграф 5 от нея, от Комисията се изисква да приеме делегиран акт, с който се уточнява методиката за определяне на дела на биогоривото и биогаза за транспорта при преработка на биомаса в общ процес с изкопаеми горива.

([1]) ОВ L 328, 21.12.2018 , стр. 82.

(4) С цел да се постигне баланс между разходите за проверка и точността на изпитванията, делегираният акт предоставя на стопанските субекти възможност или да използват общ хармонизиран метод за изпитване, който се основава на радиовъглерод (^{14}C), или да използват собствени методи за изпитване, които може да са специфични за дружеството или за съответния процес. За да се гарантира обаче, че на пазара се прилага общ метод за проверка, стопанските субекти, използващи като основен метод за изпитване метод, различен от този на изпитване с радиовъглерод (^{14}C), следва редовно да използват за крайните продукти изпитването с радиовъглерод (^{14}C) за проверка на точността на използвания основен метод за изпитване. Освен това, за да се даде възможност на стопанските субекти да свикнат с прилагането на изпитването с радиовъглерод (^{14}C) в комбинация с друг метод за изпитване като основен метод през първата година от прилагането на тази методика, се разрешава известна гъвкавост по отношение на приемливия процент на отклонение между резултатите от основните и вторичните изпитвания за проверка.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

МЕТОДИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДЕЛА НА БИОГОРИВОТО И БИОГАЗА ЗА ТРАНСПОРТА, ПРОИЗВЕДЕНИ ПРИ ПРЕРАБОТКА НА БИОМАСА В ОБЩ ПРОЦЕС С ИЗКОПАЕМИ ГОРИВА

Член 1

Цялостен подход и прилагането на допустими методи

1. Стопански субекти, които извършват съвместна преработка на биомаса, могат да разработят и да използват специфичен за дадено дружество или процес метод за изпитване за определяне на дела на биосъдържанието на въглеродна основа, който се адаптира към тяхното конкретно производство и смес от суровини. Основният метод за изпитване се основава на масовия или на енергийния баланс, методите въз основа на добива или изпитването с радиовъглерод (^{14}C) (т.е. откриване на радиовъглерод чрез метода на масспектрометрия с ускорител (AMS) или метода на течното сцинтилационно броене (LSC) на крайните продукти.

2. Независимо от използвания метод за изпитване стопанските субекти приемат като граници на системата цялия нефтозавод, инсталацията за третиране на течни горива от биомаса и изкопаеми горива или инсталацията за съвместна преработка, която използва отпадъци като входящи продукти. Смята се, че смесването на съвместно преработени горива с други горива е извън границите на системата. Изпитването с радиовъглерод (^{14}C) се извършва преди по-нататъшното смесване на произведените чрез съвместна преработка горива с други изкопаеми горива или биогорива, които не са част от самия процес на съвместна преработка.

3. Когато стопанските субекти докладват резултатите от съвместната преработка, те предоставят подробности относно точността и прецизността на използвания метод за изпитване. Като част от основния си метод за изпитване стопанските субекти отчитат и докладват всички неточности в своите измервания на потоци или стойности на топлината на изгаряне. Те прилагат един и същ метод за изпитване по отношение на различни съоръжения за преработка на един и същ нефтозавод, инсталацията за третиране на течни горива от биомаса и течни изкопаеми горива, или инсталацията за съвместна преработка, която използва отпадъци като входящи продукти. Ако тези единици не са свързани и между тях не протичат потоци, стопанските субекти могат да прилагат различни методи за изпитване. В случай на инсталации за съвместна преработка, която използва отпадъци като входящи продукти, тази методология и проверка чрез изпитване с радиовъглерод (^{14}C) може да се прилага само ако е възможно вземането на надеждна и представителна съвкупност от проби на нивото на входящите продукти, които позволяват да се установи биосъдържанието в общото количество входящи продукти.

4. Стопанските субекти гарантират, че границата на откриване на избрания метод за изпитване може ефективно да измерва очаквания дял на биогорива или биогазове в процеса.

5. Когато стопанските субекти докладват резултатите от съвместната преработка, като използват за основен метод за изпитване, различен от основания на изпитването с радиовъглерод (^{14}C), те използват изпитването с радиовъглерод (^{14}C) на крайните продукти като обичаен начин за проверка на точността на работата на тяхната система и резултатите от използвания основен метод за изпитване. Проверката чрез изпитване с радиовъглерод (^{14}C) е необходима за всички крайни продукти, за които се твърди, че имат биосъдържание на основата на въглерод.

6. Стопанските субекти документират подробно количествата и видовете биомаса, влизащи в общия процес, при който биомасата се преработва съвместно с изкопаеми горива, както и количествата биогориво и биогаз, които се произвеждат от тази биомаса. Освен това стопанските субекти обосновават тази информация с доказателства, включително резултатите от основния метод за контролно изпитване, посочен в параграф 1, и резултатите от метода за проверка, посочен в параграф 5 или член 5, в случай на установяване на дела на водорода от биологичен произход.

Член 2

Метод на масовия баланс

1. Ако се използва методът на масовия баланс, стопанският субект извършва цялостен анализ на масовия баланс на общата маса на входящите и крайните продукти. Методът на масовия баланс гарантира, че биосъдържанието на всички крайни продукти е пропорционално на биосъдържанието на входящите продукти и че делът на установения чрез резултатите от изпитването с радиовъглерод ^{14}C биогенен материал се разпределя към всеки краен продукт. За всеки краен продукт се прилагат различни коефициенти на преобразуване, които най-точно съответстват на измереното биосъдържание чрез резултатите от изпитването с радиовъглерод ^{14}C. В крайния продукт следва да се вземе под внимание загубата на маса при отпадъчни газове, течните промишлени отпадни води и при твърдите остатъци. Методът на масовия баланс включва допълнителна аналитична характеристика на суровините и продуктите, като например крайни и приблизителни анализи на системните масови потоци.

2. Ако методът на масовия баланс се използва като основен метод, стопанските субекти вземат предвид при изчислението влагата и другите негоривни примеси в тяхната суровина, както и в резултатите от техния производствен процес.

Член 3

Метод на енергийния баланс

Ако се използва методът на енергийния баланс, общият дял на енергията на биогенното съдържание във всички крайни продукти от етапа на съвместна преработка в нефтозавод се определя като равен на дела на енергията на биогенното съдържание на входящите продукти на нефтозавода. При метода на енергийния баланс се документира енергийното съдържание в биомасата и изкопаемите суровини и използваната в процеса енергия, навлизаща в съоръжението за съвместна преработка. Енергийното съдържание както на биомасата, така и на изкопаемите суровини се изчислява, като се използва масата на суровината и стойността на нейната долна топлина на изгаряне (LHV, измерена в MJ на kg). Биофракцията, изчислена като входна биоенергия, разделена на общата входна енергия, се прилага към всички изходящи горива, получени при съвместна преработка, за да се определи биосъдържанието в произведените крайни горива. За всеки краен продукт се прилагат различни коефициенти на преобразуване, които най-точно съответстват на измереното биосъдържание чрез резултатите от изпитването с радиовъглерод ^{14}C.

Член 4

Методи въз основа на добива

1. Когато се използва метод въз основа на добива, стопанските субекти могат да използват един от двата посочени по-долу метода, за да получат коефициент на добив, който да прилагат към общия процес за производство на гориво:

а) Метод въз основа на добива А. Първо добивът от различни продукти се отчита и записва, когато съоръженията за преработка работят само с чисти изкопаеми суровини или, за конкретни приложения (напр. ограничени концентрации) за пилотни съоръжения, които са представителни в търговско отношение. Поради това към входящия поток се добавя дял от суровините от биомаса, като допълнителният ефект върху добива се наблюдава и записва. След това на всеки продукт се приписва биосъдържание, което е пропорционално на увеличението на неговото производство. Всеки коефициент на добив е валиден само за референтните входящи продукти и условия на процеса, за които е установен въпросният коефициент. Стопанските субекти могат да определят различни коефициенти на добив, които да се отнасят за различни процеси и работни условия. В съответствие с определените в настоящия регламент правила държавите членки могат да определят коефициентите на добив, които стопанските субекти трябва да използват на територията си. Ако се използва различни коефициенти на добив, изпитването с радиовъглерод ^{14}C се извършва всеки път, когато се използва нов коефициент на добив и корелацията между референтните входящи продукти и условията на процеса трябва да бъде проверена и, ако е необходимо, актуализирана.

б) Метод въз основа на добива Б. При този метод се установява връзка между входящите и крайните биопродукти на съоръжение за съвместна преработка. Коефициентът на преобразуване се определя чрез пускане на няколко партиди суровина при известни условия на съвместна преработка, включително пълно характеризиране на входящите и крайните продукти на системата. След определянето на корелацията на този коефициент на добив той може да се прилага по отношение на биогенни суровини, които са от същия вид и качество като използваните в същото съоръжение за съвместна преработка, работещо при същите работни условия.

2. Стопанските субекти могат да използват методите въз основа на добива като основен метод само ако системата работи при определените от тях референтни работни условия, включително във връзка с качеството на суровината. Ако стопанските субекти използват метод въз основа на добива, те следва да използват изпитването с радиовъглерод ^{14}C като контролен метод за проверка на своя коефициент на добив най-малкото, когато променят референтните работни условия и в съответствие с член 6.

3. Стопанският субект трябва да докаже непрекъснатата работа на инсталацията при известни условия на съвместна преработка, като подложи всеки специфичен входящ биопродукт на изпитване чрез ^{14}C, използвано за изчисляване на неговия специфичен коефициент на преобразуване.

Член 5

Установяване на дела на водород от биологичен произход

1. Ако в системата за производство се осъществява съвместна преработка на водород от възобновяеми източници с биологичен произход, стопанските субекти документират и предоставят данни за произхода на водорода, както и доказателство, че той се въвежда в инсталация за обработване с водород или друго съоръжение за съвместна преработка:

а) не е бил отчетен като възобновяема енергия другаде, за да се избегне двойно отчитане, и

б) не е бил въведен в крайното гориво и не се използва просто за отстраняване на примеси.

2. Стопанските субекти могат да използват общ елементен анализ на нефтозавода, като ВВА (въглерод, водород, азот), за да проведат изпитване за количествено определяне на съдържанието на водород на материала преди и след третирането с водород, като начин за документиране на случаи, в които може да е налице някакво увеличение на съдържанието на водород в горивото. Стопанските субекти могат да отчитат всяко увеличение като допълнително биогориво или биогаз в крайния продукт. Биологичният произход на водорода, използвани при третиране с водород или съвместна преработка се удостоверява от доставчика или самите стопански субекти, в случай че те също са производители преди употреба.

ГЛАВА II

ПРОВЕРКА НА ТОЧНОСТТА НА ТВЪРДЕНИЯТА НА СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ ОТНОСНО ДЕЛА НА БИОГОРИВОТО И БИОГАЗА ЗА ТРАНСПОРТА ПРИ ПРЕРАБОТКА НА БИОМАСА В ОБЩ ПРОЦЕС С ИЗКОПАЕМИ ГОРИВА

Член 6

Специфични изисквания относно изпитването с радиовъглерод (^{14}C)

1. При извършване на изпитване с радиовъглерод (^{14}C) стопанските субекти прилагат метода на ускорителна масспектрометрия (AMS). Ако се очаква биоделът да бъде най-малко 1 обемен % и ако пробата е подходяща за този метод за изпитване, особено по отношение на присъстващите в течността частици, те могат да прилагат като алтернатива метода на течното сцинтилационно броене (LSC).

2. Стопанските субекти следва да гарантират, че при извършването на изпитване с радиовъглерод ^{14}C, с избрания тип на това изпитване може надеждно да се открива и определя количествено биоделът. Те предоставят подробности относно точността и прецизността на резултатите.

3. При изпитването с радиовъглерод ^{14}C всяка загуба на въглерод от биогенен произход в резултат на процеса на отстраняване на кислород от биогенните суровини се определя количествено чрез сравнение на биогенния и изкопаемия въглерод във входящите и крайните продукти.

4. Ако при използването на втори метод за изпитване за проверка на биосъдържание в крайния продукт изпитването с радиовъглерод ^{14}C показва отклонение с повече от 1 % в абсолютно изражение спрямо резултатите от използвания от стопанския субект основен метод, за валидни се считат стойностите от изпитването с радиовъглерод ^{14}C. През първата година на прилагане на тази методика, стопанските субекти могат да прилагат по-високо отклонение в размер на 3 % вместо това от 1 % в абсолютно изражение, докато не прецизират своята система от методи за изпитване. Освен това стопанският субект прави преглед на основните си методи за изпитване, за да коригира всяка системна грешка, водеща до такова отклонение, и съответно да калибрира метода за изпитване, ако е необходимо.

5. Честотата на провеждане на основния метод за изпитване и методът за изпитване с радиовъглерод ^{14}C, използван като втори метод за изпитване за проверка, се определя чрез отчитането на сложността и променливостта на основните параметри на съвместната преработка по начин, по който се гарантира, че по всяко време твърденията за биосъдържание отразяват действителните им дялове. Стопанските субекти изчисляват дела на биосъдържанието най-малко за всяка партида или пратка. Освен ако не се прилага метод, с който може да се обозначат работните условия, свързани със съдържанието на въглерод в изходящите продукти за всяка партида или пратка, методът за изпитване с радиовъглерод ^{14}C се прилага всеки път, когато в състава на суровините има промяна с повече от 5 % в сравнение с основните условия, от гледна точка на дела на биогенните входящи продукти или размера на водорода и вложените катализатори в общата маса, параметрите на процеса от гледна точка на температурата на процеса в абсолютно изражение [K] или налягането на процеса като абсолютно налягане [Pa] или състава на продукта. Като основа за оценката на параметрите на състава на продукта се предоставя елементен анализ на въглерод, кислород и азот, заедно с анализ на съдържанието на вода и твърди вещества. Във всички случаи методът за изпитване за радиовъглерод ^{14}C се провежда най-малкото веднъж на всеки четири месеца.

Член 7

Водене на документация, контрол на процеса, одитиране и докладване на отклонения

1. Когато стопанските субекти твърдят, че в горивото, което пускат на пазара, има определен дял биогорива или биогаз, те съхраняват проби в продължение на най-малко две години, както и записи на данни от измервания и изчисления. Стопанските субекти предоставят на сертифициращите органи и техните одитори пълен достъп до такива проби, записи и други данни. Стопанските субекти изготвят подробно описание на използвания от тях основен метод за изпитване, включително посочване на неговата точност и прецизност, проверени и чрез прилагането на изпитването с радиовъглерод ^{14}C, заедно с процедура за прилагането му.

2. За да се избегнат рисковете от отклонения и да се улесни одиторската проверка със задна дата на точността на твърденията на нефтозаводите или други инсталации за съвместна преработка относно дела на биопродуктите в техните горива, стопанските субекти прилагат цялостна система за масов баланс, която показва биогенния дял на входящите и крайните продукти. Те извършват това изчисление на масовия баланс успоредно с основния метод за изпитване, за да проверят и сравнят резултатите от двата метода за оценка на биодяла в произведените крайни горива.

3. Ако в границите на нефтозавода или друга инсталация за съвместна преработка стопанските субекти смесват крайния продукт от съвместната преработка с други горива, те трябва да използват система за масов баланс, която позволява пратки от горива, произведени от биомаса, да бъдат преработени с изкопаеми горива в общ процес, при който да се смесват с други горива, като същевременно се предоставя подходяща информация за характеристиките и размерите на пратките, в съответствие с член 30 от Директива (ЕС) 2018/2001.

4. Всички отклонения, установени от одиторите на сертифициращите органи, в дяловете на биогоривата или биогаза в горивото, което стопанските субекти пускат на пазара, се разглеждат като големи несъответствия и незабавно се съобщават на доброволните схеми или на други схеми за сертифициране, които проверяват съответствието на гориво, получено от биомаса, с критериите за устойчивост и намаляване на емисиите на парникови газове, определени в член 29, параграфи 2—7 и 10 от Директива (ЕС) 2018/2001.

5. Компетентните органи на държавите членки могат също така да проверяват твърденията на стопанските субекти относно дела на биогоривата или биогаза в горивата, които пускат на пазара, като използват методите, посочени в членове 6 и 7 от настоящия регламент. Всички отклонения, установени в резултат на тези контролни проверки, се съобщават незабавно на сертифициращия орган и на доброволната схема или на друга схема за сертифициране, които са удостоверили твърденията.

6. В случай на такива уведомления, направени или от сертифициращи органи, или от компетентните органи на държавите членки, съответната схема за сертифициране е длъжна да предприеме незабавни действия, като разследва случая. Ако тяхното разследване потвърди констатациите на сертифициращия орган или на компетентния орган на държавата членка, схемата за сертифициране разглежда отклоненията като значително несъответствие и незабавно прекратява действието на сертификата на стопанския субект.

7. За да се коригира точността на твърденията, установените при контролните проверки по-ниски стойности се използват като база за преизчисляване на твърденията. Освен това схемите за сертифициране настойчиво насочват стопанския субект да преразгледа своите методи за изпитване, за да коригира, *inter alia*, всички системни грешки, водещи до такива отклонения.

8. Преди да бъде отменено преустановяването на действието на сертификата на стопанския субект, ефективността на предприетите от него мерки се валидира от друг одитор на сертифициращия орган.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 8

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 20-тия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 5 юни 2023 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN